

§. 13. Důvěrník většinou hlasův do této kommissie rozdělovací vyvolený, nesmí se na žáden způsob z toho úkonu vyjímati.

§. 14. Tato kommissie vyvolí ze sebe starostu, který vezme na sebe vedení všeho, i povinna jest po svědomité veřejné poradě o každém jednotlivém povinném přispívateli veřejně a ústně hlasovati v ten způsob, že každý důvěrník vysloví, do které kategorie a třídy dotčený poplatník má se vřaditi, při tom rozhoduje většina hlasův; jsou-li ale hlasy tak rozděleny, že většiny vyhledati nelze, náleží platy, jimiž se přispívá i které jsou přiměřeny pojediným třídám od důvěrníkův ponavrženým, sčítati, a číslem důvěrníkův děliti, podílné číslo (quotient) naznačuje tu třídu, do které se má vřaditi ten, který jest povinen přispívati. Převyšuje-li toto podílné číslo summu některé třídy a méně nežli polovici rozdílu mezi touto a následující po ní třídou, počítá se k této předcházející, převyšuje-li ale summa třídy některé o polovici tohoto rozdílu a více, náleží ku třídě hned na to následující.

§. 15. Před začatím jednání toho povinen jest rabin místný, nebo, není-li ho v tom místě, správce náboženský údy kommissie v přítomnosti představeného synagogy toho místa napomenouti ku svědomitému plnění povinnosti při tomto úkonu i má sobě dáti od každého úda rukou dáním učiniti slib svědomitého plnění povinností.

§. 16. Rozvrhování na údy kommissie samy má se po skončeném rozvržení na jiné údy a příslušníky obce konati; úd, který má býti posuzován, povinen jest před řízením jeho se týkajícím odstoupiti, i nemá se dříve nežli se vzdálil o záležitosti jeho ničím jednati, úd ten doví se též o části, kterou jest přispívati dlužen, teprva po skončeném rozvrhování vůbec.

§. 17. Jest-li židovská obec náboženská příliš malá, než aby způsobem předešlým mohla vyvoliti kommissi ze sebe, povinen jest sbor (shromáždění) celé obce (nebo synagogy) sám způsobem výše řečeným — jak to ohledem na údy kommissie u větších obcí naznačeno jest — rozdělování mezi sebou vykonati.

§. 18. Při údech, náležících k některé židovské obci náboženské, přebývajících vně obce té, kteří jsou od místa, kde synagoga jest, vzdálení více nežli cestu sobotní, má se co do rozvrhování platu, jímž oni přispívati mají, v uvážení vzíti z jedné strany to, pokud jim používání synagogálních ústavů za příčinou oddálenosti jich jest méně možné, s druhé strany to, pokud obec náboženská přinucena jest, o jejich potřeby synagogalné a vyučovací zvláštními zřízeními pečovati. Z první příčiny buď přispívání jich dle poměru menším, z druhé dle poměru větším ustanoveno i buď zachovááno to co následuje:

Netřeba-li obci náboženské pro své údy, přebývající vně místa obce té, vydržovati zvláštního zřizence, jest těm, kteří vně toho místa přebývají, vůbec